

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/317/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113223243
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5113223243.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvety Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, advokátkou, so sídlom T XXX XX G., proti žalovanej: C. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX A v konaní o zaplatenie sumy 416,90 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8C/234/2013-26 zo dňa 11. decembra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 8C/234/2013-26 zo dňa 11. decembra 2013, vo výroku, v ktorom súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 416,90 Eur s úrokom z omeškania vo výške: 9% ročne zo sumy 519,90 Eur od 16.03.2012 do 01.08.2012, 9% ročne zo sumy 499,90 Eur od 02.08.2012 do 21.01.2013, 9% ročne zo sumy 416,90 Eur od 22.01.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku o trovách konania, potvrdzuje.

Odvolanie žalovanej proti výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, odmieta.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, článku 3 b. 1 smernice č. 13/1993 Rady EHS, § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 416,90 Eur s úrokom z omeškania vo výške: 9% ročne zo sumy 519,90 Eur od 16.03.2012 do 01.08.2012, 9% ročne zo sumy 499,90 Eur od 02.08.2012 do 21.01.2013, 9% ročne zo sumy 416,90 Eur od 22.01.2013 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Zároveň týmto rozsudkom uložil žalovanej podľa § 142 ods. 2 O.s.p. povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Heleny Strachotovej náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 45,23 Eur a iných trov konania vo výške 12,75 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, v ktorom sa domáhala jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

Poukázala na to, že prvostupňový súd rozhodol predčasne v jej neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti jej právneho zástupcu. Zároveň podľa jej evidencie v účtovníctve výška istiny nezodpovedá výške istiny, ktorú uvádza v rozsudku okresný súd.

Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok vo výroku, ktorým bolo žalobe sčasti vyhovené, a v závislom výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Krajský súd následne podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o čiastočné vyhovenie žalobe. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu, je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní pre danú časť odvolania obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné vyjadriť sa k argumentom vyjadreným v podanom odvolaní.

Treba zdôrazniť, že navrhovanie dôkazov v občianskom súdnom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 120 ods. 4 O.s.p.). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nespĺnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

Je predovšetkým na osobe tvrdiacej, že jej prislúcha nárok, tento riadne uplatniť a predložiť potrebné dôkazy o jeho existencii. Skutočnosti a dôkazy, ktoré účastník neuplatnil v konaní pred súdom prvého stupňa nemožno v zásade pred odvolacím súdom uplatniť (výnimky formuluje ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p.). V odvolacom konaní sa uplatňuje tzv. neúplný apelačný systém, kedy súd je viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a účastník môže v druhostupňovom konaní vzniesť námietky proti postupu prvostupňového súdu len v prípade, ak dané námietky boli už predmetom posudzovania zo strany tohto súdu. Súd druhej inštancie vystupuje len ako opravný súd, jeho úlohou nie je vykonávať nové dôkazy, či zaoberať sa novými skutočnosťami, ktoré v prvostupňovom konaní neboli produkované.

Vzhľadom na to, že odvolateľka v podanom opravnom prostriedku namietala len procesné nedostatky v postupe prvostupňového súdu, krajský súd vychádzajúc z ust. § 212 ods. 1 O.s.p. zameril svoju prieskumnú činnosť na len tieto prípadné pochybenia.

Podľa § 101 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Právo účastníka, aby jeho vec bola prejednaná verejne a v jeho prítomnosti, zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, nemožno chápať tak, že by súd nemohol konať a rozhodnúť vo veci

bez prítomnosti účastníka, ale tak, že súd je povinný účastníkovi poskytnúť priestor na uplatnenie tohto práva. Uvedená požiadavka je vyjadrená hlavne v ustanovení § 115 O.s.p., ktoré súdu ukladá predvolať účastníkov na pojednávanie tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať. Je na účastníkovi, či využije svoje právo zúčastniť sa pojednávania na súde. Ak účastníkovi bráni určitá prekážka v účasti na pojednávaní, mal by z tohto dôvodu požiadať o odročenie pojednávania, pričom treba súdu oznámiť dôvod tejto žiadosti. Ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. súdu umožňuje prejednať vec aj v neprítomnosti takéhoto účastníka, ktorý - hoci riadne predvolaný - sa nedostavil na pojednávanie, ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o jeho odročenie. Z tohto predpokladu vychádza aj ustanovenie § 119 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Posúdenie opodstatnenosti „dôležitého dôvodu“ v každom konkrétnom prípade patrí výlučne do právomoci konajúceho súdu.

V posudzovanej veci bolo žalovanej riadne doručené procesné poučenie obsahujúce okrem iného doslovné znenie § 101 ods. 1 a 2 O.s.p., následne jej bolo v súlade s procesnou úpravou doručené aj predvolanie na pojednávanie. Na pojednávanie sa nedostavila, pričom nepožiadala súd o jeho odročenie z dôležitých dôvodov. Za takýchto okolností bol postup súdu prvého stupňa správny, účastníčke bolo umožnené realizovať jej procesné práva, ktorú možnosť však nevyužila.

Pokiaľ odvolateľka namietala, že uložená povinnosť na zaplatenie v napadnutom rozhodnutí nezodpovedá údajom v jej účtovníctve (dokladoch), uvedený argument bol novou skutočnosťou (§ 205a ods. 1 O.s.p.). Žalovaná bola prvostupňovým súdom riadne poučená v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., (č.l. 16 spisu, že všetky dôkazy a skutočnosti musí predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a O.s.p., čo nie je prípad súdnej veci. Na uvedené tvrdenie preto odvolací súd nemohlo prihliadať. Navyše táto odvolacia námietka odvolateľky nebola riadne odôvodnená a podporená príslušnými dôkazmi.

Odvolanie žalovanej proti výroku o zamietnutí návrhu vo zvyšnej časti odvolací súd odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p.

Aby podané odvolanie vyvolalo zamýšľané právne následky, t.j. aby došlo k jeho vecnému prejednaniu odvolacím súdom, musí spĺňať všetky podmienky predpísané zákonom. Subjektívnou podmienkou prípustnosti odvolania je podanie odvolania osobou oprávnenou na jeho podanie.

K podaniu odvolania je procesne legitimovaný účastník konania. Osobou oprávnenou na podanie odvolania nie je ten účastník, ktorý nebol rozhodnutím súdu prvého stupňa dotknutý na svojich právach. Osobou oprávnenou na podanie odvolania je na základe uvedeného ten, kto v konaní nebol aspoň čiastočne úspešný, bez ohľadu na to, či ide o neúspech vo veci samej alebo o neúspech v procesných otázkach. Právo na podanie odvolania prináleží len tomu účastníkovi, ktorému bola rozhodnutím súdu spôsobená určitá ujma.

V posudzovanej veci rozhodol okresný súd o zamietnutí návrhu na začatie konania vo zvyšnej časti. Týmto výrokom nebolo teda vyhovené žalobe v uvedenom rozsahu; žalovanej tak nebola spôsobená žiadna ujma na jej právach. Z uvedeného dôvodu odvolací súd odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. podané odvolanie v časti smerujúcej proti výroku rozsudku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Žalovaná nebola v odvolacom konaní úspešná, a preto je povinná nahradiť žalobcovi trovy, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže si žalobca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§

151 ods. 1 O.s.p.) a z obsahu spisu mu vznik trov aktuálneho odvolacieho konania (mimo trov právneho zastúpenia) nevyplýva, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.